LO CANYERET

Col·legi de l'Advocacia de Lleida · núm. 122 · Desembre 2025







175 ANYS en defensa del dret

IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE LLEIDA

Edita
Col·legi de l'Advocacia de Lleida
Pl. Sant Joan, 6-8, 1r – 25007 Lleida
Tel. 973 23 80 07 – Fax 973 23 03 76
canyeret_cr@advocatslleida.org
http://advocatslleida.org

Director
Josep Corbella i Duch, advocat

Consell de Redacció
Josep Corbella i Duch, advocat
Ramon Forteza Colomé, advocat
Celia Martínez Oset, advocada
Carla Mas Santacreu, advocada
Simeó Miquel Roé, advocat
Enric Rubio Gallart, advocat

Consell Editorial
Antonieta Martí Teruel, degana
Albert Guilanyà Foix, president Audiència Provincial Lleida
Jorge Lucía Morlans, fiscal en cap Lleida
Antoni Vaquer Aloy, catedràtic dret civil UdL
Ana Mª Romero Murillo, professora dret del treball UdL

Col·laboradors
Maria Burrel Badia, advocada
Comissió de defensa dels Drets Humans i Estrangeria, ICALL
Montse Grà, responsable Dpt. Atenció al Client
Antonieta Martí Teruel, degana
Celia Martínez Oset, diputada Junta de Govern
Joan Lluís Pérez Francesch, catedràtic dret constitucional
Guillem Pursals Jaime, politòleg i doctorant en dret
José Luis Rodríguez García, advocat
Josep Maria Valls i Xufré, alumne doctoral CEINDO
Montse Amorós Julvez

Impressió | Departament de publicitat

Edicions MIC
Tel. 93 799 07 07
www.revistesamida.cat

Dipòsit Legal: L-203-1998

LO CANYERET no es fa responsable de les opinions expressades pels col·laboradors en els escrits signats. Tots els drets reservats. Ni la totalitat ni part d'aquesta revista pot reproduir-se o transmetre's per cap procediment electrònic o mecànic, sense permís previ i per escrit del Col·legi de l'Advocacia de Lleida. L'autor o autors dels treballs presentats conservaran la propietat intel·lectual dels mateixos, cedint en exclusiva a la revista LO CANYERET el dret d'explotació de l'obra.



Orquestra Simfònica Julià Carbonell
Degana i degans Col·legi
Castellers de Lleida

FOTOS: Genaro Massot

Sumari

• **CARTA DE LA DEGANA** **3**

• **CONDICIONS CLIMÀTIQUES LLEIDA**
La normativa enfront de les conseqüències de les condicions climàtiques a la demarcació de Lleida **4**
Joan Lluís Pérez Francesch
Guillem Pursals Jaime

• **DÚMPING**
DÚMPING I TURISME FISCAL AUTONÒMIC **10**
Josep Maria Valls i Xufré

• **LA ABOGACÍA DEL FUTURO**
La Abogacía del futuro. Cultura Tecnológica e Inteligencia Artificial **16**
Maria Burrel Badia

• **LA EMPATÍA**
La importancia de la empatía en los abogados en el procedimiento de la Ley de la Segunda Oportunidad **19**
Montse Grà

• **RESSEGUINT**
RESSEGUINT ELS DIARIS OFICIALS
Setembre – Desembre 2025 ..... **21**

• **CELEBREM 175 ANYS** **22**

• **MEDALLA D'HONOR**
Medalla d'honor de la Generalitat de Catalunya al Col·legi de l'Advocacia de Lleida **24**
Antonieta Martí Teruel

• **FESTA DE NADAL** **26**
Celia Martínez Oset

• **DRETS HUMANS I ESTRANGERIA**
La Comissió de Drets Humans i Estrangeria del Col·legi de l'Advocacia de Lleida: qui defensa els defensors dels drets humans? **28**

• **ACTIVITAT COL·LEGIAL** **30**

• **CENS COL·LEGIAL** **33**

• **ELS NOSTRES COL·LEGIATS**
La Torrassa **34**
José Luis Rodríguez García

• **HUMOR JURÍDIC** **35**

TORNAR AL SUMARI

175 anys caminant junts al servei de la justícia

El Col·legi de l'Advocacia de Lleida commemora aquest any els seus 175 anys d'història, una fita que s'estén al llarg de tot el període commemoratiu i que continuarà amb nous actes en els pròxims mesos. Més que una celebració puntual, aquesta efemèride esdevé una oportunitat per mirar enrere amb orgull i, alhora, reforçar el compromís col·lectiu amb el present i el futur de l'advocacia.

Cent setanta-cinc anys de vida col·legial representen una trajectòria sòlida, construïda sobre el servei a la justícia, l'ètica professional i la defensa dels drets fonamentals. Des de la seva fundació al segle XIX, el Col·legi ha estat una institució profundament arrelada al territori, compromesa amb la realitat jurídica i social de les terres de Lleida i fidel a uns valors que han sabut perdurar al llarg del temps.

Des dels seus inicis, el Col·legi ha entès l'advocacia com una vocació de servei a la comunitat. Una professió essencial per garantir drets, protegir la dignitat de les persones i contribuir a una societat més justa i cohesionada. Aquest esperit fundacional continua plenament vigent i orienta la tasca diària de totes les advocades i advocats col·legiats.

Al llarg d'aquests 175 anys, la institució ha estat testimoni i protagonista dels grans canvis socials, polítics i econòmics del país. Hem sabut evolucionar i adaptar-nos als nous contextos sense renunciar als valors que ens defineixen: **la independència professional, la integritat i el compromís amb la justícia**. Aquest equilibri entre tradició i progrés ha estat clau per mantenir la confiança de la ciutadania i el prestigi del Col·legi.

El programa commemoratiu del 175è aniversari ha volgut reflectir aquesta mirada àmplia i integradora, i continuarà desenvolupant-se amb actes institucionals, culturals, formatius i commemoratius. A través d'aquestes iniciatives, es posa en valor el paper del Col·legi com a institució al servei de la societat i el compromís de l'advocacia lleidatana amb una justícia pròxima, rigorosa i humana.

Ens trobem immersos en un context de transformació constant, marcat per la digitalització, la intel·ligència artificial i nous escenaris professionals. Aquests reptes exigeixen una advocacia cada vegada més preparada, formada i conscient del seu paper social. El Col·legi de l'Advocacia de Lleida continuarà treballant per ser un referent en formació, ètica i defensa dels drets, adaptant-se als nous temps sense perdre la seva essència.

Aquesta commemoració és també una ocasió per reconèixer i agrair la tasca de totes les persones que han contribuït, i continuen contribuint, a la trajectòria del Col·legi: deganes i degans, juntes de govern, advocades i advocats del torn d'ofici, personal del Col·legi i totes les col·legiades i col·legiats que, amb professionalitat i vocació de servei, donen vida a aquesta institució.

El 175è aniversari reforça la voluntat de continuar avançant plegats, fidels als valors democràtics i compromesos amb una advocacia lliure, independent i al servei de la societat.

Antonieta Martí i Teruel
Degana

TORNAR AL SUMARI

LA NORMATIVA ENFRONT DE LES CONSEQÜÈNCIES DE LES CONDICIONS CLIMÀTIQUES A LA DEMARCACIÓ DE LLEIDA

JOAN LLUÍS PÉREZ FRANCESCH

Catedràtic de Dret Constitucional (UAB)

GUILLEM PURSALS JAIME

Politòleg i doctorand en Dret (UAB)

ESCENARIS DE FUTUR PREVISTOS

La demarcació de Lleida serà una de les províncies de Catalunya i d'Espanya on les conseqüències de les condicions climàtiques extremes es concentraran degut a la seva situació geogràfica. Es preveuen escenaris de temperatures extremes vinculades a la calor, com també una alteració en les precipitacions que tindran efectes directes en la sequera i en inundacions. Això tindrà un impacte directe en la societat i l'economia lleidatana.

Les projeccions climàtiques per a la província de Lleida indiquen un increment notable de la temperatura mitjana, especialment durant els mesos d'estiu. Aquest augment comportarà un major nombre de jornades amb valors superiors als 35 °C, fet que intensificarà els riscos associats a les condicions de calor extrema[1]. Paral·lelament, es preveu una major freqüència i intensitat de les onades de calor, amb conseqüències directes sobre la salut pública, com l'increment de malalties relacionades amb l'estrès tèrmic i una major mortalitat en poblacions vulnerables. A més, aquestes condicions poden afectar la productivitat laboral, especialment en activitats que requereixen exposició prolongada a l'exterior.

Aquest escenari també tindrà un impacte significatiu en el sector agrícola, que constitueix un pilar fonamental de l'economia lleidatana. Les temperatures extremes poden reduir el rendiment de cultius estratègics com cereals, fruita dolça i vinya, generant una pressió addicional sobre els sistemes de regadiu i la gestió dels recursos hídrics. Tot plegat, obligarà a implementar mesures d'adaptació, com la introducció de varietats més resistents a la calor i la millora de les tècniques de reg, per tal de garantir la sostenibilitat del sector en un context climàtic cada vegada més advers.

S'apunta, a més, a una reducció significativa de les precipitacions i a una major irregularitat en la seva distribució temporal, fet que comportarà períodes de sequera prolongada. Aquesta situació afectarà de manera directa la disponibilitat d'aigua per al regadiu, amb conseqüències greus per a l'activitat agrícola, que és un sector estratègic a tota la província de Lleida. La disminució dels recursos hídrics incrementarà la pressió sobre els sistemes de gestió de l'aigua i obligarà a replantejar els models actuals de producció i distribució.

Tot i la tendència general cap a la sequera, es preveu l'aparició d'episodis de precipitacions torrencials que poden provocar inundacions sobtades, especialment en zones properes a cursos fluvials com el riu Segre. Aquesta variabilitat extrema en el règim de pluges generarà una complexitat addicional en la gestió hídrica, ja que els embassaments i canals de reg, com el Canal d'Urgell, hauran d'adaptar-se a escenaris de major incertesa i escassetat. La planificació d'infraestructures resilients i l'optimització dels recursos seran imprescindibles per garantir la sostenibilitat del sistema agrícola i la seguretat hídrica del territori.

La construcció i posada en funcionament del Canal Segarra-Garrigues, que té com a objectiu transformar més de 58.000 hectàrees de secà en regadiu a la província de Lleida, comporta implicacions significatives sobre el clima local i la sostenibilitat ambiental. En primer lloc, la conversió massiva de terres de secà en superfícies regades incrementa l'evapotranspiració i la humitat relativa, especialment durant els mesos càlids. Aquest fenomen pot modificar el microclima regional, reduint lleugerament les temperatures extremes en zones properes als regadius, però també generant una major sensació de calor i afavorint la formació de boires en

1 Altava-Ortiz, V., & Barrera-Escoda, A. (2020). *Escenaris climàtics regionalitzats a Catalunya (ESCAT-2020): Projeccions estadístiques regionalitzades a 1 km de resolució espacial (1971-2050)*. Servei Meteorològic de Catalunya, Departament de Territori i Sostenibilitat, Generalitat de Catalunya. https://canviclimatic.gencat.cat/web/.content/03_AMBITS/adaptacio/ESCACC_2021_2030/Projeccions_ESCAT_2020_FINAL.pdf



períodes freds. A més, la presència d'aigua en superfície altera el balanç energètic del sòl i la circulació atmosfèrica local, amb possibles repercussions sobre la dinàmica tèrmica i la distribució de precipitacions.

En segon lloc, l'impacte sobre la disponibilitat hídrica és un factor crític en un context de canvi climàtic. El canal deriva anualment un volum considerable d'aigua del riu Segre, fet que incrementa la pressió sobre els recursos hídrics en períodes de cabals baixos. Tot i que el projecte es presenta com una eina per millorar la resiliència agrícola, la intensificació del regadiu pot augmentar les emissions indirectes de gasos d'efecte hivernacle associades a l'ús de fertilitzants i maquinària, contrarestant parcialment els beneficis esperats. Paral·lelament, la transformació del paisatge afecta la composició del sòl i pot reduir la seva capacitat d'embornal de carboni si no s'apliquen pràctiques sostenibles. Aquesta alteració també té implicacions sobre la biodiversitat, especialment en zones protegides (ZEPA), on la pèrdua d'hàbitats naturals pot comprometre la conservació d'espècies[2]. Finalment, en escenaris futurs de reducció de cabals, la viabilitat del canal podria veure's limitada, fet que evidencia la necessitat d'una gestió adaptativa que consideri la variabilitat climàtica i prioritzi la sostenibilitat dels recursos.

En diferents projeccions de cara a 2030 s'indiquen un increment en la freqüència i intensitat de fenòmens atmosfèrics severs, com tempestes i pedregades, a la província de Lleida. Aquestes condicions poden ocasionar danys significatius en les collites, especialment en cultius de gran valor econòmic, així com en infraestructures agrícoles i urbanes. L'augment d'aquests episodis comportarà una major vulnerabilitat del sector primari i exigirà la implementació de mesures preventives i sistemes d'assegurances més robustos per minimitzar les pèrdues econòmiques.

D'altra banda, a les zones pirinenques es preveu una alteració substancial del règim nival. La neu tendirà a ser menys abundant en termes globals, però més concentrada en períodes curts, fet que modificarà la dinàmica dels ecosistemes i afectarà l'activitat turística i esportiva vinculada als esports d'hivern. Aquesta irregularitat en la cobertura de neu pot reduir la viabilitat de les estacions d'esquí i generar un impacte negatiu en l'economia local, obligant a diversificar l'oferta turística i a desenvolupar estratègies d'adaptació per mantenir la competitivitat del sector.

Els sectors agrícola i ramader, que constitueixen el nucli productiu de la província de Lleida, afrontaran una pressió creixent per adaptar-se a les noves condicions climàtiques derivades de l'augment de temperatures, la irregularitat de les precipitacions i la major incidència de fenòmens extrems. Aquesta adaptació requerirà inversions significatives en tecnologia, sistemes de reg eficients i pràctiques agronòmiques sostenibles, fet que comportarà un increment substancial dels costos operatius. A més, la necessitat d'assegurances més robustes per protegir les explotacions davant tempestes, pedregades i sequeres prolongades suposarà una càrrega

2 Aigües Segarra Garrigues. (2021, 9 de juny). *Zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) dins del Segarra-Garrigues*. https://www.aiguessegarragarrigues.cat/ca/2021/06/09/zones-despecial-proteccio-per-a-les-aus-zepa-dins-del-segarra-garrigues/

financera addicional[3]. Paral·lelament, el sector turístic, especialment el vinculat a les estacions d'esquí i al turisme rural, experimentarà un impacte notable: la reducció de la cobertura nival i l'augment de les temperatures afectaran negativament la viabilitat econòmica d'aquestes activitats, obligant a diversificar l'oferta turística i a desenvolupar estratègies d'adaptació per mantenir la competitivitat del territori.

Els efectes del canvi climàtic també tindran repercussions directes sobre la salut pública i l'economia local. L'increment de malalties respiratòries i cardiovasculars, així com els problemes derivats de l'exposició a temperatures extremes, augmentarà la demanda de serveis sanitaris i generarà una pressió addicional sobre el sistema de salut. En l'àmbit econòmic, es preveu un augment dels costos energètics associats a la refrigeració, primes d'assegurances més elevades i un risc creixent de despoblament en zones rurals, degut a la pèrdua de competitivitat i a la disminució de la qualitat de vida. Aquest conjunt de factors posa de manifest la necessitat d'estratègies integrades d'adaptació que incloguin polítiques públiques, inversions en infraestructures resilients i programes de formació per garantir la sostenibilitat social i econòmica del territori en un context climàtic cada vegada més advers.

LES REACCIONS I REGULACIONS DAVANT ELS NOUS ESCENARIS

La Unió Europea ha establert un marc normatiu sòlid per afrontar els impactes del canvi climàtic i les condicions extremes. En primer lloc, l'Estratègia Europea d'Adaptació al Canvi Climàtic (2021)[4] té com a objectiu construir una societat resilient al clima per a l'any 2050, en coherència amb el Pacte Verd Europeu i l'Acord de París. Aquesta estratègia promou una adaptació més intel·ligent, mitjançant la millora del coneixement sobre riscos climàtics i l'ampliació de la plataforma Climate-ADAPT; més sistèmica, integrant l'adaptació en totes les polítiques públiques i fomentant solucions basades en la natura; i més ràpida, accelerant la implementació de mesures en sectors vulnerables. Entre les seves accions destaca la creació de l'Observatori Europeu del Clima i la Salut, que monitoritza els impactes sobre la salut humana derivats de fenòmens extrems.

L'Estratègia Europea d'Adaptació al Canvi Climàtic, aprovada el 2021, estableix les línies mestres per a l'adaptació climàtica en tots els Estats membres. Els seus eixos principals inclouen la integració de l'adaptació en totes les polítiques públiques, el foment d'infraestructures resilients capaces de suportar fenòmens extrems, la implantació de sistemes d'alerta primerenca i la creació de mecanismes de finançament verd per projectes d'adaptació. A Lleida, aquesta estratègia es tradueix en iniciatives municipals que busquen reduir l'efecte illa de calor, millorar la planificació urbana i establir refugis climàtics per protegir la població vulnerable.

En el cas de l'Estat, la Llei 7/2021, de 20 de maig de 2021, de canvi climàtic i transició energètica[5], té un impacte significatiu en tota la província de Lleida, especialment en sectors com l'agricultura, l'energia i les infraestructures. En l'àmbit agrari, la norma impulsa la modernització dels sistemes de regadiu per reduir el consum d'aigua i millorar l'eficiència energètica, així com la implantació de fonts renovables en explotacions agrícoles. En infraestructures, obliga a incorporar criteris d'adaptació climàtica en carreteres, ponts i embassaments, per prevenir danys derivats d'inundacions o sequeres prolongades. A més, fomenta la mobilitat sostenible en municipis mitjans i petits, amb incentius per a vehicles elèctrics i punts de recàrrega. En zones de muntanya, la llei reforça la necessitat de plans d'emergència davant fenòmens extrems com allaus i nevades, coordinant-se amb protocols comarcals i el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT). Finalment, la norma exigeix que els ajuntaments i consells comarcals integrin l'adaptació climàtica en els seus plans urbanístics i estratègies de desenvolupament, garantint una transició energètica justa per a tot el territori lleidatà.

El Pla Nacional d'Adaptació al Canvi Climàtic (PNACC) recomana estratègies per optimitzar la gestió dels embassaments i canals de regadiu, com Rialb, Sant Llorenç de Montgai i el Canal d'Urgell, amb l'objectiu de garantir la disponibilitat d'aigua en períodes de sequera prolongada. A més, impulsa la digitalització dels sistemes de control de cabals i la reutilització d'aigües residuals per usos agrícoles. En l'àmbit de la salut pública, el pla estableix protocols per protegir la població vulnerable en episodis de calor extrema, coordinant-se amb els serveis sanitaris i socials, i reforça la necessitat de refugis climàtics en municipis urbans i rurals.

Finalment, aquestes polítiques estatals també afecten les infraestructures crítiques i el transport, promovent l'electrificació de la mobilitat i la reducció d'emissions en el sector agroalimentari, que és clau a Lleida. La integració d'aquestes mesures en els plans comarcals i municipals és essencial per garantir una adaptació efectiva i una transició energètica justa en tot el territori lleidatà.

La Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic[6], és la norma autonòmica que estableix el marc jurídic per a la seva

3 Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (MAPA). (2023, 16 de gener). *El Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación incrementa el presupuesto para seguros agrarios hasta los 315 millones de euros, casi un 11 % más que el año anterior.* https://www.mapa.gob.es/es/prensa/ultimas-noticias/detalle_noticias/el-ministerio-de-agricultura--pesca-y-alimentacion-incrementa-el-presupuesto-para-seguros-agrarios-hasta-los-315-millones-de-euros--casi-un-11--mas-que-el-ano-anterior/dae6dc6f-6a21-460e-a979-9af248973296

4 Comissió Europea. (2021). *Forjar una Europa resiliente al cambio climático: la nueva estrategia de adaptación al cambio climático de la UE.* https://climate-adapt.eea.europa.eu/es/eu-adaptation-policy/strategy

5 Jefatura del Estado. (2021). *Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética.* BOE núm. 121, 21 de mayo de 2021. https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2021-8447

6 Parlament de Catalunya. (2017). *Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic. DOGC núm. 7426, 3 d'agost de 2017.* https://portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2017/08/01/16

TORNAR AL SUMARI



mitigació i adaptació a Catalunya. A la província de Lleida, aquesta llei té una incidència notable en sectors estratègics com l'agricultura, la gestió forestal, la biodiversitat i les infraestructures. En primer lloc, obliga a integrar l'anàlisi de la resiliència climàtica en la planificació territorial i urbanística, fet que implica que els municipis lleidatans han d'incorporar criteris d'adaptació en els seus plans d'ordenació, prioritzant la creació d'espais verds, la reducció de l'efecte illa de calor i la protecció de zones inundables.

En l'àmbit agrari, la llei estableix mesures per adaptar els sistemes productius a condicions climàtiques extremes, promovent la diversificació de cultius, la gestió eficient de l'aigua i la reducció de la vulnerabilitat davant sequeres prolongades. També reforça la protecció dels boscos i ecosistemes pirinencs, amb plans per prevenir incendis forestals i conservar la biodiversitat en zones d'alta muntanya. Pel que fa a les infraestructures, la norma exigeix que les obres públiques i privades considerin els riscos climàtics en el seu disseny, especialment en carreteres, ponts i xarxes de subministrament situades en zones vulnerables.

A més, la llei impulsa la fiscalitat ambiental, amb impostos sobre emissions de CO_2 dels vehicles, que afecten la mobilitat en municipis rurals i urbans, i fomenta la transició cap a energies renovables en equipaments públics i explotacions agràries. Finalment, la norma preveu la participació activa dels ens locals i consells comarcals en l'elaboració de plans d'adaptació, garantint la coordinació amb l'ESCACC 2021-2030 i amb protocols comarcals per riscos específics (inundacions, onades de calor, allaus). Aquestes mesures situen la província de Lleida en un procés d'adaptació integral que combina sostenibilitat, protecció ambiental i resiliència socioeconòmica.

L'Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic (ESCACC 2021-2030)[7] és el full de ruta autonòmic per reduir la vulnerabilitat climàtica i reforçar la resiliència territorial. A la província de Lleida, aquesta estratègia té una aplicació especialment rellevant per la seva diversitat geogràfica i econòmica. En primer lloc, l'ESCACC estableix accions per protegir la salut pública davant episodis de calor extrema, mitjançant protocols d'alerta i la creació de refugis climàtics en municipis urbans i rurals, coordinats amb els serveis socials i sanitaris.

En l'àmbit urbà, l'estratègia impulsa la reducció de l'efecte illa de calor en ciutats com Lleida, mitjançant la plantació d'arbrat, la creació d'espais verds i la incorporació de cobertes vegetals en edificis. També fomenta la rehabilitació energètica i l'ús d'energies renovables en equipaments públics i habitatges, contribuint a la transició energètica. En zones agrícoles, l'ESCACC promou la gestió sostenible de l'aigua, amb mesures per millorar l'eficiència dels canals de regadiu (Canal d'Urgell, Segarra-Garrigues) i la reutilització d'aigües residuals. A més, recomana la diversificació de cultius i la implantació de varietats adaptades a condicions de sequera, per reduir la vulnerabilitat del sector agrari. En les comarques pirinenques, l'estratègia reforça la prevenció d'allaus, incendis forestals

7 Generalitat de Catalunya. (2023). E*stratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic 2021-2030 (ESCACC30)*. https://govern.cat/salapremsa/notes-premsa/473462/el-govern-aprova-l-estrategia-catalana-d-adaptacio-al-canvi-climatic-per-a-l-horitzo-2030-escacc30

i riscos associats a la fusió accelerada de neu, amb plans específics per a la Vall d'Aran i el Pallars Sobirà. També inclou accions per conservar la biodiversitat i els ecosistemes d'alta muntanya, que són especialment sensibles al canvi climàtic.

El Decret 30/2015, de 3 de març, estableix el catàleg d'activitats i centres que han d'adoptar mesures d'autoprotecció per prevenir i gestionar situacions de risc i emergència. La norma fixa el contingut mínim dels plans d'autoprotecció, que inclouen la identificació de riscos, l'organització interna, protocols d'actuació, recursos humans i materials, així com la coordinació amb els serveis públics de protecció civil. També determina els mecanismes de validació i control per part de l'Administració, amb l'objectiu de garantir una resposta eficaç davant possibles incidents. A més, el decret simplifica el catàleg anterior, harmonitza criteris per a centres sanitaris, docents i residencials, i introdueix disposicions sobre formació, simulacres i actualització periòdica dels plans. Es preveu la integració amb normativa estatal i europea, i s'estableix un règim sancionador per incompliments. En definitiva, la norma reforça la cultura de la prevenció i la coordinació entre entitats privades i administracions per minimitzar els efectes de situacions d'emergència.

El Pla per a Prevenir els efectes de l'Onada de Calor sobre la Salut de les persones al Municipi de Lleida[8] (POCSMLL) és el protocol municipal dissenyat per prevenir i mitigar els efectes adversos de les onades de calor sobre la salut de la població. Aquest pla s'activa quan es preveuen temperatures extremes que superen els llindars establerts per l'Agència Estatal de Meteorologia i el Servei Meteorològic de Catalunya. Les seves accions inclouen l'activació de refugis climàtics en espais públics com biblioteques, poliesportius, centres cívics i piscines municipals, que ofereixen zones fresques i segures per a la població vulnerable. El pla estableix una coordinació interdepartamental entre Serveis Socials, Protecció Civil, Salut Pública i entitats com Creu Roja, per garantir una resposta ràpida i eficaç. També contempla el seguiment actiu de persones vulnerables, com gent gran, persones amb malalties cròniques, temporers i persones sense sostre, mitjançant serveis com la teleassistència i l'atenció domiciliària. En casos de risc extrem, es preveuen trasllats urgents a centres sanitaris.

A més, el POCSMLL inclou campanyes informatives per sensibilitzar la ciutadania sobre mesures preventives (hidratar-se, evitar exposició solar, reconèixer símptomes de cop de calor) i coordina la comunicació amb el CECAT per mantenir actualitzats els nivells d'alerta. Aquest pla és fonamental per reduir la mortalitat i morbiditat associades a les onades de calor, especialment en un context de canvi climàtic que incrementa la freqüència i intensitat d'aquests episodis.

El Pla d'Acció Municipal (PAM) 2023-2027[9] és l'estratègia integral de la Paeria per avançar cap a una ciutat més sostenible i resilient davant els impactes del canvi climàtic. Entre



les seves línies d'acció destaca el programa SOC16, orientat a millorar la resiliència urbana mitjançant la incrementació d'espais verds, la plantació d'arbrat en zones amb alta densitat urbana i la creació de corredors verds per reduir l'efecte illa de calor. El pla també impulsa l'eficiència energètica en edificis municipals i habitatges, amb programes de rehabilitació i instal·lació de sistemes d'energia renovable, com plaques fotovoltaiques.

A més, fomenta la mobilitat sostenible, amb l'ampliació de carrils bici, la renovació de la flota d'autobusos per vehicles elèctrics i la instal·lació de punts de recàrrega per a vehicles privats. En l'àmbit social, el PAM incorpora accions per reduir la vulnerabilitat climàtica de col·lectius en risc, coordinant-se amb protocols com el POCSMLL i amb el Pla Local d'Inclusió Social. També contempla la digitalització de serveis per millorar la gestió energètica i hídrica, així com la participació ciutadana en processos de planificació urbana. Aquest pla situa Lleida en el camí cap a una adaptació integral, combinant sostenibilitat ambiental, cohesió social i innovació tecnològica.

CONSTRUIR LA CULTURA DE SEGURETAT

La cultura de seguretat és un pilar fonamental per reduir la vulnerabilitat davant riscos naturals i condicions climàtiques extremes. A la província de Lleida, el foment d'aquesta cultura requereix una estratègia integral que combini formació, sensibilització i participació ciutadana. En primer lloc, és essencial impulsar campanyes educatives en escoles, centres cívics i mitjans locals per informar sobre protocols d'actuació en episodis de calor extrema, inundacions o incendis forestals. Aquestes accions han d'incloure recomanacions pràctiques, com l'ús adequat dels refugis climàtics, la gestió responsable de l'aigua i la prevenció de riscos en entorns rurals i urbans.

8 Paeria de Lleida. (2025). *Pla operatiu per prevenir els efectes de la calor sobre la salut al municipi de Lleida (POCSMLL 2025).* https://www.paeria.cat/ca/actualitat/noticies/la-paeria-mante-activada-la-fase-2-del-pla-d2019actuacions-per-prevenir-els-efectes-de-la-calor-sobre-la-salut?set_language=ca

9 Paeria de Lleida. (2023). *Pla d'Acció Municipal 2023-2027.* https://www.paeria.cat/ca/ajuntament/projectes-estrategics/pam/pam-pla-dactuacio-municipal-mandat-2023-2027



En segon lloc, cal reforçar la capacitat operativa dels municipis i consells comarcals, mitjançant la formació contínua de personal de Protecció Civil, Serveis Socials i voluntariat. La creació de plans d'autoprotecció en empreses agroalimentàries, centres educatius i instal·lacions esportives és una mesura clau per garantir la seguretat en situacions d'emergència. A més, la cultura de seguretat ha d'integrar-se en la planificació territorial, amb protocols que considerin zones inundables, àrees forestals vulnerables i infraestructures crítiques. La coordinació amb el CECAT i la implementació de sistemes d'alerta primerenca són imprescindibles per una resposta ràpida i eficaç.

Finalment, la participació ciutadana és vital: la creació de xarxes comunitàries de suport i la promoció d'aplicacions mòbils per avisos d'emergència poden incrementar la resiliència social. Aquest enfocament col·lectiu converteix la cultura de seguretat en una eina estratègica per protegir la població i garantir la continuïtat dels serveis essencials a tota la demarcació de Lleida.

BIBLIOGRAFIA

Aigües Segarra Garrigues. (2021, 9 de juny). *Zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) dins del Segarra-Garrigues*. https://www.aiguessegarragarrigues.cat/ca/2021/06/09/zones-despecial-proteccio-per-a-les-aus-zepa-dins-del-segarra-garrigues/

Altava-Ortiz, V., & Barrera-Escoda, A. (2020). *Escenaris climàtics regionalitzats a Catalunya (ESCAT-2020): Projeccions estadístiques regionalitzades a 1 km de resolució espacial (1971-2050)*. Servei Meteorològic de Catalunya, Departament de Territori i Sostenibilitat, Generalitat de Catalunya. https://canviclimatic.gencat.cat/web/.content/03_AMBITS/adaptacio/ESCACC_2021_2030/Projeccions_ESCAT_2020_FINAL.pdf

Comissió Europea. (2021). *Forjar una Europa resiliente al cambio climático: la nueva estrategia de adaptación al cambio climático de la UE*. https://climate-adapt.eea.europa.eu/es/eu-adaptation-policy/strategy

Generalitat de Catalunya. (2015). *Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures*. Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6820. https://dogc.gencat.cat/ca/document-del-dogc/?documentId=6820

Generalitat de Catalunya. (2023). E*stratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic 2021-2030 (ESCACC30)*. https://govern.cat/salapremsa/notes-premsa/473462/el-govern-aprova-l-estrategia-catalana-d-adaptacio-al-canvi-climatic-per-a-l-horitzo-2030-escacc30

Jefatura del Estado. (2021). *Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética*. BOE núm. 121, 21 de mayo de 2021. https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2021-8447

Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (MAPA). (2023, 16 de gener). *El Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación incrementa el presupuesto para seguros agrarios hasta los 315 millones de euros, casi un 11% más que el año anterior*. https://www.mapa.gob.es/es/prensa/ultimas-noticias/detalle_noticias/el-ministerio-de-agricultura--pesca-y-alimentacion-incrementa-el-presupuesto-para-seguros-agrarios-hasta-los-315-millones-de-euros--casi-un-11--mas-que-el-ano-anterior/dae6dc6f-6a21-460e-a979-9af248973296

Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico. (2021). *Plan Nacional de Adaptación al Cambio Climático 2021-2030*. https://www.miteco.gob.es/es/cambio-climatico/temas/impactos-vulnerabilidad-y-adaptacion/plan-nacional-adaptacion-cambio-climatico.html

Paeria de Lleida. (2023). *Pla d'Acció Municipal 2023-2027*. https://www.paeria.cat/ca/ajuntament/projectes-estrategics/pam/pam-pla-dactuacio-municipal-mandat-2023-2027

Paeria de Lleida. (2025). *Pla operatiu per prevenir els efectes de la calor sobre la salut al municipi de Lleida (POCSMLL 2025)*. https://www.paeria.cat/ca/actualitat/noticies/la-paeria-mante-activada-la-fase-2-del-pla-d2019actuacions-per-prevenir-els-efectes-de-la-calor-sobre-la-salut?set_language=ca

Parlament de Catalunya. (2017). *Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic. DOGC núm. 7426, 3 d'agost de 2017*. https://portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2017/08/01/16

Unió Europea. (2007). *Directiva 2007/60/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de octubre de 2007, relativa a la evaluación y gestión de los riesgos de inundación*. Diario Oficial de la Unión Europea, L 288, 27-34. Recuperat de https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/ALL/?uri=CELEX:32007L0060

DÚMPING I TURISME FISCAL AUTONÒMIC

JOSEP MARIA VALLS I XUFRÉ

Alumne de doctorat de CEINDO

A Espanya no hi ha un sistema fiscal, n'hi ha disset. El que pagues per una herència, una donació o pel teu patrimoni no depèn del que tens, com d'on vius. Una mateixa família pot estar pràcticament exempta d'impostos a Madrid i arruïnar-se fiscalment a Astúries o a Catalunya. Aquestes diferències no són matisos tècnics: són fractures profundes que converteixen l'Estat en una mena de tauler de joc amb caselles de premi i caselles de càstig. Una loteria que depèn d'on vius converteix la necessària contribució fiscal en un paradís, un purgatori o un infern. El resultat és un dúmping fiscal autonòmic que destrueix la igualtat entre ciutadans i alimenta una competència a la baixa que beneficia només els patrimonis més alts.

Ens preguntem si aquesta situació és discriminatòria? Més aviat, per mi, és inconstitucional tot el plantejament a què s'ha arribat amb el dúmping fiscal autonòmic. **L'article 14 de la Constitució Espanyola proclama que tots espanyols són iguals davant la llei**, i encara que **l'article 148 contempla que les comunitats autònomes poden assumir determinades competències**, això no autoritza a què a través de la legislació autonòmica s'arribi a una desigualtat flagrant i perjudicial per a els residents de determinades Comunitats, contradient el principi fonamental de l'article 14, que exclou qualsevol mena de discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social. **L'article 31.1**, específicament per l'àmbit fiscal, estableix: ***Tots contribuiran al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica mitjançant un sistema tributari just inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, tindrà abast confiscatori.***

Com es pot entendre que a unes comunitats els fills no paguin res per l'herència dels seus pares i que a altres comunitats, com la catalana, s'arribin a pagar quantitats astronòmiques?

Per què l'Estat no actua contra normes autonòmiques que atempten directament contra el principi constitucional d'igualtat de tots els espanyols?

Donem una ullada a les lleis i les conseqüències pràctiques per a mirar d'esbrinar si no estem davant d'una manifesta inconstitucionalitat. Procuraré ser breu i ho faré de forma esquemàtica.

1. LA CONSTITUCIÓ

- **Art. 149.1.14 CE**: L'Estat té la competència exclusiva en **Hisenda general i Deute de l'Estat**.
- **Art. 156 CE:** Les Comunitats Autònomes tenen autonomia financera per desenvolupar i exercir les seves competències, "conforme als principis de coordinació amb la Hisenda estatal i de solidaritat entre tots els espanyols".
- **Art. 157 CE:** Defineix els recursos de les Comunitats: impostos cedits totalment o parcialment per l'Estat, recàrrecs sobre impostos estatals, taxes pròpies, transferències, etc.

És a dir: l'Estat conserva la sobirania fiscal, però pot **cedir impostos** i capacitat normativa a les Comunitats.

2. LA LLEI ORGÀNICA DE FINANÇAMENT DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES (LOFCA, 1980)

Aquesta llei és la que **desenvolupa els articles 156 i 157 CE** i ratifica que:

- L'Estat pot **cedir impostos** (totalment o parcialment) a les Comunitats.
- La cessió pot incloure no només la recaptació sinó també **capacitat normativa** sobre determinats elements (tipus, bonificacions, deduccions, etc.). Aquí roman la desigualtat, ja que cada CA **pot regular elements essencials d'impostos estatals cedits**, que afecten de manera directa i determinant en la quantitat d'impost a pagar

Així passa amb:

- **Impost sobre Successions i Donacions (ISD):** les CCAA tenen capacitat normativa gairebé plena (Madrid el bonifica al 99% per a cònjuges i descendents i d'altres no).
- **Impost sobre el Patrimoni (IP):** també transferit amb gran marge d'actuació autonòmica (Madrid bonifica el 100% i d'altres no).
- **IRPF:** l'Estat manté la base, però les CCAA poden establir la seva pròpia escala en el tram autonòmic i regular deduccions.

3. PER QUÈ HI HA "DÚMPING FISCAL AUTONÒMIC"?

- **Competència política**: algunes CCAA redueixen molt impostos cedits (com Madrid), atraient patrimonis i empreses importants.

TORNAR AL SUMARI

- **Disseny del sistema**: la LOFCA permet aquesta capacitat normativa, pensada inicialment per donar autonomia financera, però sense establir límits estrictes per assegurar la igualtat i solidaritat entre els espanyols.

- **Sistema de finançament desigual**: les CCAA en règim general depenen del model LOFCA, mentre que el **País Basc i Navarra** tenen concert fiscal, recapten gairebé tots els impostos i transfereixen la quota a l'Estat. Això genera encara més diferències.

Però aquí deixarem de banda els règims especials de concert foral que tenen el **País Basc i Navarra**, que de fet confereixen a aquestes autonomies una independència econòmica, el que fa que en la pràctica funcionin com a **estats quasi sobirans dins d'Espanya**, gaudint dels avantatges de pertànyer a una nació gran sense assumir en la mateixa mesura les càrregues i inconvenients comuns.

La seva situació és millor que la independència, perquè si fossin independents l'Estat no els hauria de subvencionar com es fa ara. Són receptors nets, com les comunitats pobres. No solament no contribueixen sinó que reben, perquè no cobreixen, la seva part de despeses comunes.

4. DÚMPING AUTONÒMIC I TURISME FISCAL

Aquest **"dúmping fiscal autonòmic"** provoca que algunes comunitats utilitzin la seva competència fiscal per abaixar impostos i atraure persones i capitals, creant desigualtats territorials.

Per què s'ha arribat a una situació en la qual es parla de l'infern fiscal català? Perquè, així com ja hem esmentat a l'impost de successions, passa el mateix amb l'impost de donacions, l'impost de patrimoni i fins i tot el de renda. Davant d'aquesta situació hi ha persones que canvien de residència per gaudir dels avantatges fiscals que altres comunitats els hi ofereixen, i així comença la competència entre comunitats autònomes per atraure els contribuents més potents.

El més dolent de tot és que aquests canvis de residència moltes vegades són ficticis, i encara que hisenda pot investigar si són o no reals, a les persones amb una capacitat econòmica important els és fàcil de maquillar, i cometre un frau fiscal. En principi, la maniobra és bastant senzilla. Anem a posar un exemple: Un català compra o lloga un pis, per exemple, a la comunitat de Madrid, que és la més suau fiscalment parlant, però ha de viure la major part de l'any (mínim 183 dies naturals dins d'un any natural). Però a la pràctica no hi viurà, sinó que farà un muntatge perquè ho sembli. Si compra, l'impost que pagarà serà molt més reduït, un 7% contra el 10% que pagaria a Catalunya, ja que segons l'import de la compra va pujant i que podria arribar al 20% si té més de cinc habitatges, perquè seria gran tenidor. No ens endinsarem en aquest punt que podria donar lloc a un altre article més llarg que aquest.

Aquí queda només apuntat i suposarem que aquest català lloga un piset a un poble de la Comunitat de Madrid i a través d'un familiar o d'un amic, s'assegura que el pis vagi tenint consums de gas, llum i electricitat. A la vegada, el pis de Barcelona el cedeix al seu fill amb un contracte de precari, però hi continua vivint ell i tota la família.





Es dona de baixa del padró de Barcelona i es dona d'alta al padró municipal de Madrid. Presenta el model 030 de l'Agència Tributària indicant la nova adreça a Madrid. Canvia l'adreça del DNI i del carnet de conduir. Modifica el domicili als bancs, assegurances, metge de capçalera, etc. En el següent exercici fiscal, serà considerat resident a Madrid a efectes de l'IRPF i de patrimoni. Evidentment, Hisenda, en cas d'inspecció, pot investigar el mòbil i fer la recerca per conèixer la ubicació del subjecte pel primer repetidor que rep el senyal, de manera que es pot saber a on estàs o has estat la major part del temps. Ja hi han empreses que ofereixen canviar el repetidor redirigint la trucada i que sembli que ha sortit des d'un repetidor dels voltants de Madrid. Com diem qui dia passa any empeny, però aquí no es tracta d'ensenyar com es defrauda, sinó de posar en evidència la maldat objectiva del sistema.

A l'impost sobre successions i donacions s'aplica la regla de la residència durant la major part dels darrers cinc anys, respecte del difunt (successions) o la residència del donatari, si es tracta de donacions de béns mobles; si es tracta d'immobles, la donació queda subjecte a la regulació de les CCAA on està situat el bé.

Tot això fa que s'hagi produït el fenomen del **turisme fiscal**, buscant, per la residència, les millors condicions fiscals. Ara bé, això només està a l'abast de persones amb una capacitat econòmica important, els altres que no tenen aquesta capacitat econòmica es veuran en contrapartida obligats a suportar una càrrega fiscal encara més forta, perquè el que Catalunya no recaptarà de les classes poderoses que marxen a Madrid, ho haurà de recaptar de la gran massa de catalans, que és la classe mitjana i treballadora. Vaja, que **el que no paguen els rics ho hauran que pagar els de sempre**. Embolica que fa fort o un peix que es mossega la cua. I això, sense comptar amb els multimilionaris que se'n van a Andorra o munten un entramat societari domiciliat a un paradís fiscal, i els milions que haurien de pagar per complir la finalitat econòmic-social que té la fiscalitat es queden a l'estranger.

El dúmping fiscal, a més a més, produeix la degradació de la cultura tributària. No només genera desigualtat, sinó que també promou la insolidaritat. Quan un ciutadà veu que el seu veí pot practicar el "turisme fiscal" o esquivar impostos, simplement canviant de domicili, acaba interioritzant que la contribució fiscal és un càstig del qual cal fugir per tots els mitjans. I si aquesta percepció arrela, el risc és que tothom acabi buscant la trampa al seu abast, debilitant així el principi de solidaritat que ha de sostenir el sistema tributari i, en definitiva, la convivència democràtica.

Però anem per parts. Com a professional del dret que he d'aconsellar a gent de tot Espanya, tinc al despatx uns quadres en els quals es detallen les escales, bonificacions, exempcions, dels impostos a les diferents autonomies. Francament, és un galimaties. Aquí em centraré a l'impost sobre successions i donacions, però no puc deixar de fer una referència a l'impost sobre el patrimoni i al de Renda, i ho faré per via dels exemples comparatius més extrems.

4A. Impost sobre successions i donacions

Competència autonòmica

Les Comunitats Autònomes poden regular:

- **Reduccions a la base imposable** (per exemple, habitatge habitual, empresa familiar).

- **Bonificacions a la quota** (per exemple, reducció d'un % diferent a pagar segons parentiu).

Exemples de divergències

- **Madrid, Andalusia, Canàries, Cantàbria, Castella i Lleó, Múrcia, Balears, Galícia, Extremadura, Comunitat Valenciana:** bonificació total o del **99%** per cònjuges, pares i fills (de facto, quasi exempció).

- **Catalunya, Astúries i Castella-La Manxa:** són les CCAA més gravades. L'explicació per a aquestes dues últimes és que tenen poca població i han de contribuir més per càpita.

D'aquesta forma, es produeix que una donació de 500.000 € pot no pagar res en el primer grup o més de 100.000 € en el segon. En les herències, cap a un fill, sense habitatge habitual, amb 500.000 € de diners, rondarien els 30.000 €.

4B. Impost sobre el patrimoni

L'**Impost sobre el Patrimoni (IP)** és un altre exemple clarissim de desigualtat fiscal entre comunitats. Tot i que és un impost estatal, la seva gestió i part de la regulació estan **cedides a les CCAA**, i això ha creat diferències abismals.

Per fer-ho visual, poso **exemples aproximats** (2024-25), suposant una persona amb un **patrimoni net de 3 milions d'euros** (descomptat l'habitatge habitual fins al mínim exempt de 300.000 €).

Exemple**: Patrimoni net de 3.000.000 €**

- **Madrid i Andalusia:** Bonificació **100%**, és a dir, **0 €**.

- **Catalunya, Castella-La Manxa i Astúries:** Aproximadament quasi **100.000 €.**

La quota íntegra de l'Impost sobre el Patrimoni, sumada a la quota de l'IRPF, no pot superar el 60% de la base imposable de l'IRPF del contribuent.

Si se supera aquest percentatge, es redueix la quota de l'Impost sobre el Patrimoni fins a aquest límit.

Així i tot, la reducció màxima de la quota de patrimoni no pot ser superior al 80% de la quota íntegra d'aquest impost (és a dir, com a mínim sempre s'ha de pagar un 20% del que sortiria).

Cal recordar també que, **davant l'escandalosa política de bonificacions** quasi totals de l'Impost sobre el Patrimoni en algunes comunitats autònomes, l'Estat va aprovar recentment **l'Impost Temporal de Solidaritat de les Grans Fortunes** (2023). Aquest tribut, de caràcter estatal i supletori, grava els patrimonis nets superiors a 3 milions d'euros i té com a objectiu evitar situacions de competència fiscal a la baixa entre comunitats. Tot i que s'ha presentat com una mesura excepcional i temporal, la seva existència mostra clarament fins a quin punt la desigualtat fiscal territorial ha esdevingut un problema estructural.

4C. Impost sobre la renda

És a l'IRPF on hi ha menys diferències teòriques, ja que els tipus màxims es mouen entre un 45% a la Comunitat de Madrid i un 50% a Catalunya i València. Però les diferències venen donades fonamentalment perquè cada CA estableix deduccions pròpies en matèria d'habitatge, família, etc., així com respecte dels trams i els mínims que alteren la quota final. Tot i això, és l'impost més just, com defenso a continuació.

5. JURISPRUDÈNCIA

El Tribunal Constitucional ha declarat que el sistema fiscal autonòmic és compatible amb la Constitució sempre que respecti els principis bàsics de l'article 31.1 CE. Ara bé, si una comunitat autònoma aprova reduccions o bonificacions tan desmesurades que buida de contingut un impost concebut per l'Estat com a peça estructural del sistema tributari, ens trobem davant d'una situació que pot ser contrària a la Constitució. En efecte, l'article 31.1 no és només una declaració de principis, sinó una veritable pauta de control de constitucionalitat: cap legislador, ni estatal ni autonòmic, no pot establir un règim fiscal que vulneri els principis de generalitat, igualtat i progressivitat. Per tant, la via per qüestionar la constitucionalitat de determinats mínims exempts, bonificacions extremes, deduccions i tarifes en impostos cedits, passa precisament, per reivindicar la imperativitat normativa de l'article 31 CE.

Autonomia fiscal no és impunitat: buidar un impost estructural és trair l'article 31 de la Constitució. Quan una comunitat converteix un impost general en fum viola l'article 31 de la Constitució, perquè l'autonomia fiscal pot modular, però no pot dinamitar els pilars del sistema tributari comú.

Per una banda, el Tribunal Constitucional reconeix aquest principi d'unitat, però per altre introdueix un concepte totalment subjectiu, que és el de "**LO RAZONABLE**" que li permet en uns casos reconèixer la constitucionalitat i altres no de normes autonòmiques similars, tot dient: ***"las desigualdades de naturaleza tributaria, producidas por la existencia de diferentes poderes, tributarios, (estatal, autonómico y local) se justifican, en principio, no solo de forma objetiva, sino también RAZONABLE, siempre que sus consecuencias sean proporcionales, en la propia diversidad territorial..."*** (Sentència 52/2023, de 10 de maig. BOE número 141, d'11 juny 2018).

La veritat és que a moltes sentències s'aprecia un rerefons polític tant en la interposició del recurs com en el desenvolupament doctrinal que després fa el tribunal, segons el cas.

Així, en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 1922-2023, interposat per l'Assemblea de Madrid contra l'article 3 de la Llei 38/2022, de 27 de desembre, per a l'establiment de gravàmens temporals energètic i d'entitats de crèdit i establiments financers de crèdit i per la qual es crea l'impost temporal de solidaritat de les grans fortunes, el Constitucional declara (amb vots particulars en contra) que: *"Si el principio de igualdad tributaria no se rompe por el hecho de que el nivel de gravamen del impuesto sobre el patrimonio sea diferente entre comunidades autónomas (consecuencia inherente al principio de autonomía financiera), en menor medida podrá entenderse vulnerado cuando el Estado, en el ejercicio de sus competencias, establece un impuesto complementario, precisamente con el objetivo –en palabras del preámbulo– de disminuirlas"*.

Aquí hem vist un exemple de "LO RAZONABLE". Un exemple de l'aplicació rigorosa del principi d'igualtat el tenim al recurs d'inconstitucionalitat núm. 4362/2017, interposat per la presidència del Govern espanyol contra molts articles del Codi Tributari de Catalunya.

El Constitucional omple la sentència d'igualtat i solidaritat: "El caràcter unitari del sistema tributari espanyol, deriva no només de la dicció de l'art. 31.1 CE («Tots contribuiran al sosteniment de les despeses públiques [...] mitjançant un sistema tributari just»), sinó també de l'exigència constitucional d'igualtat dels espanyols, que es tradueix que «el sistema tributari ha d'estar presidit per un conjunt de principis generals comuns que garanteixin l'homogeneïtat bàsica que permeti configurar el règim jurídic de l'ordenació dels tributs» [STC 108/2015, de 28 de maig, FJ 3 b)]. Així mateix, els principis i les normes jurídiques generals del sistema tributari espanyol queden establerts a la Llei 58/2003, de 27 de desembre, general tributària (LGT), qualificada per aquest tribunal com a «veritable norma d'unificació de criteris que garanteixen un mínim d'uniformitat en els aspectes bàsics del règim tributari» (STC 66/198 públiques» (SSTC 14/1986, de 31 de gener, i 73/2016, de 14 d'abril)".

A continuació distingeix entre una potestat originària, la de l'Estat i la delegada la de les CCAA. Tot dient que, per al seu exercici, les comunitats autònomes han d'observar, els límits constitucionals imposats a tot poder tributari (art. 31 CE) i els principis d'instrumentalitat, de coordinació amb la hisenda estatal i de solidaritat entre tots els espanyols de l'art. 156.1 CE, i ho recalca, afegint que el sistema tributari ha d'estar presidit per un conjunt de principis generals comuns capaç de garantir l'homogeneïtat bàsica que permeti configurar el règim jurídic de l'ordenació dels tributs com un veritable sistema i n'asseguri la unitat, que és exigència indeclinable de la igualtat dels espanyols.

En definitiva, l'anàlisi de la jurisprudència del Tribunal Constitucional mostra una línia oscil·lant i sovint contradictòria: en alguns casos es recorre a l'imperatiu estricte de la igualtat entre tots els espanyols, mentre que en d'altres s'invoca el criteri difús del que és "raonable". Aquest doble patró d'argumentació genera inseguretat i fa que la mateixa Constitució esdevingui, segons el cas o la conveniència, una norma rígida o una pauta flexible.

La conseqüència és evident: la seguretat jurídica queda debilitada i el principi d'igualtat corre el risc de transformar-se en una mera declaració retòrica.

6. CONCLUSIONS

L'article 14 de la Constitució consagra la igualtat de tots els espanyols davant la llei i el 31.1 estableix les bases del sistema tributari, que ha de ser just i inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat. No obstant això, la legislació fiscal autonòmica ha generat un escenari on aquesta igualtat es desdibuixa fins a desaparèixer, ja que cada CA **pot regular elements essencials d'impostos estatals cedits**, que afecten de manera directa i determinant en la quantitat d'impost a pagar. Aquesta diferent regulació d'elements essencials, com són les bonificacions, les deduccions i els tipus, és la que realment és inconstitucional.

Que un ciutadà pagui centenars de milers d'euros en impostos per una herència o donació mentre un altre, en una comunitat veïna, gairebé no en pagui res, és senzillament incompatible amb l'esperit i la lletra de la Constitució. I si aquesta situació es manté sota el pretext de l'autonomia financera, aleshores l'autonomia s'utilitza per vulnerar un dret fonamental, i això, per definició, és inconstitucional.

Malgrat que la Constitució espanyola reconeix la possibilitat que l'Estat cedeixi a les Comunitats Autònomes la competència sobre determinats impostos, aquesta delegació no pot justificar que es vulneri el principi d'igualtat establert en l'article 14. El principi d'igualtat davant la llei és un pilar fonamental del nostre ordre constitucional, i qualsevol norma, fins i tot autonòmica, que generi diferències tan substancials en la tributació entre ciutadans en circumstàncies equivalents, ha de ser considerat contrari a la Constitució. Així, les greus disparitats fiscals entre comunitats en matèria d'impostos, com són el de patrimoni i els de successions i donacions, posen en qüestió la compatibilitat d'aquestes regulacions amb l'article 14, i podrien justificar que s'argumenti la seva inconstitucionalitat.

Pagar impostos és imprescindible: només així podem garantir una educació de qualitat, una sanitat universal, uns serveis socials dignes i unes infraestructures modernes. Els impostos són el mecanisme mitjançant el qual fem possible la cohesió social i el progrés col·lectiu.

Ara bé, **el que no és acceptable és l'abismal desigualtat fiscal** entre territoris, el dúmping fiscal i les diferències arbitràries que vulneren el principi constitucional d'igualtat. Un sistema just hauria de fomentar l'estalvi i la transmissió de patrimoni, de manera que l'impost de successions esdevingui innecessari i les donacions en vida puguin ser un instrument natural d'ajuda entre generacions. Igualment, l'impost de

TORNAR AL SUMARI



patrimoni hauria de ser limitat i raonable, per evitar que tingui efectes pràcticament confiscatoris.

L'impost sobre la renda, amb criteris d'equitat i progressivitat, hauria de consolidar-se com la principal font de finançament públic. Finalment, pel que fa als impostos indirectes, crec que el criteri que els ha de presidir és la protecció del consumidor en els productes bàsics i de necessitat. L'alimentació essencial, els medicaments, l'energia domèstica o els serveis fonamentals han de gaudir d'una fiscalitat reduïda o superreduïda, de manera que ningú vegi compromès l'accés a allò imprescindible per viure dignament. Al mateix temps, és raonable que els productes de luxe o de consum no essencial suportin una càrrega fiscal més gran, tant per raons recaptatòries com per un principi elemental d'equitat.

En definitiva, tots som socis de l'Estat, perquè l'Estat som tots nosaltres. I, per això mateix, hem de contribuir amb impostos, sí, però sempre des de la igualtat i amb independència del territori on visquem.

La solidaritat entre comunitats es podria implementar si les comunitats autònomes que, per les seves característiques (població amb més ingressos, polítiques d'inversió pública més restrictives) es poden permetre el luxe de fer una rebaixa fiscal i recaptar menys, aquest mateix import que rebaixa als seus contribuents l'hauria de "pagar" a un pot comú de la resta de comunitats, d'aquesta manera l'estalvi fiscal que puguin generar estaria repartit de manera més equitativa. Amb les eines que tenim avui en dia no hauria de ser difícil de calcular i redistribuir.

Una mostra de la insolidaritat és que amb el tema de l'impost de grans fortunes les comunitats autònomes que tenen bonificacions en patrimoni important les han modificat, de manera que el que sortiria a pagar a l'estat ho cobren elles.

Un Estat que permet que la càrrega fiscal d'una donació o herència moderada (uns 500.000 €) oscil·li entre zero i cent mil euros només canviant de comunitat, no és un Estat just: és un Estat fragmentat. **El dúmping fiscal autonòmic ha convertit la igualtat en ficció** i ha alimentat una cursa absurda per atreure capitals a costa de buidar la caixa comuna. Mentre alguns territoris esdevenen paradisos interns per a patrimonis milionaris, d'altres carreguen amb la pressió i el risc de la desertització econòmica. Aquesta situació només fa que promoure la insolidaritat, ja que si uns defugen el deure de contribuir, tard o d'hora tothom acabarà veient els impostos com un mal del qual cal escapar.

El dúmping fiscal és el verí que converteix els impostos, que haurien de ser l'expressió més alta de solidaritat, en una picaresca on el més llest no és qui contribueix, sinó qui troba la millor escletxa per escapar-se'n.

La pregunta és inevitable: volem una Espanya on la residència fiscal decideixi el nostre futur més que el nostre esforç de treball o d'estalvi? Si la resposta és no, **cal posar fi a aquesta vergonya** i recuperar un principi bàsic de qualsevol democràcia madura: tothom paga segons el que té, no segons on viu.

LA ABOGACÍA DEL FUTURO. CULTURA TECNOLÓGICA E INTELIGENCIA ARTIFICIAL

MARIA BURREL BADIA

Abogada



"Existen dos tipos de despachos: los que usan IA y los que siguen trabajando de forma artesanal. El segundo grupo está muerto y aún no lo sabe." Con esta contundente idea, Brad Smith[1], presidente de Microsoft y abogado de formación, resumía recientemente el dilema existencial que atraviesa el sector legal. No se trata de exageración o de ciencia ficción, sino de un diagnóstico, una fractura ya visible en el mercado. La abogacía, históricamente basada en el conocimiento acumulado y el tiempo invertido, se enfrenta hoy a una disrupción sin precedentes, a una transformación que no admite pausas, dudas ni añoranzas: la inteligencia artificial (IA).

Estamos en un punto de no retorno. Durante décadas, la práctica jurídica ha sido intensiva en horas de trabajo. La lógica era sencilla: más abogados, más asuntos, más facturación. El valor se medía en esfuerzo y tiempo. Pero ese paradigma está quebrado cuando una inteligencia artificial puede procesar en segundos lo que antes requería días o semanas enteras. Y es que la diferencia no está en trabajar más, sino en trabajar en otro plano. El abogado "tradicional" sigue buscando jurisprudencia como quien busca una aguja en un pajar; el abogado "asistido" por herramientas de IA lanza una instrucción, una consulta estructurada y obtiene resultados filtrados, organizados y resumidos en segundos.

Precisamente el salto cualitativo es la velocidad de procesamiento y de dar respuesta. Y en un ecosistema en el que los clientes ya usan IA, comparan honorarios, tiempos de respuesta y resultados, el despacho que se aferre a métodos artesanales se expone a la irrelevancia. La clave no es que la IA sustituya al abogado, sino que eliminen tareas repetitivas, liberando recursos para lo que realmente diferencia nuestra profesión: la estrategia, la interpretación jurídica y el asesoramiento humano.

1 Smith, Brad. Declaraciones en Microsoft Legal Summit (2024), citadas en *Vanguardia o Extinción: la abogacía en la era de la IA (2024).*

DEL TRABAJO ARTESANAL AL ABOGADO ESTRATEGA

El paradigma clásico del despacho tradicional ha estallado, y eso solo al cumplirse el tercer aniversario de la irrupción en el mercado de OpenAI con su modelo de transformer preentrenado (ChatGPT). Según una encuesta de este año, solo el 28% de los despachos está usando herramientas de IA. Casi el mismo porcentaje responde que van sobrados y no necesitan IA y el 48% aún está... desojando la margarita.

La IA ya procesa en segundos lo que antes exigía jornadas completas. ¿Sustitución? No, liberación. Dejar de ser escribano para ser estratega. Y aquí surge una distinción esencial que hay que entender, **IA generativa** vs. **IA consultiva**. La IA generativa (ChatGPT, Gemini) es creativa y fluida, pero puede inventar normas o sentencias con absoluta convicción. No posee comprensión jurídica real, sino que predice la siguiente palabra con base en patrones estadísticos. Esto la hace propensa a producir "alucinaciones" (información inexacta, inventada o sin base en datos reales que aparenta ser correcta) y replicar sesgos. Por ello, cualquier resultado generado debe ser siempre revisado de forma crítica y sistemática por profesionales de la abogacía. La IA consultiva (basada en generación aumentada o RAG) trabaja sobre fuentes verificadas y ofrece trazabilidad. La abogacía del futuro será la que domine esa diferencia. No la que copia textos generados, sino la que diseña estrategias sostenidas en evidencia[2].

TRES CATEGORÍAS DE USOS REALES DE IA JURÍDICA

La adopción de la IA en nuestro sector ha superado la fase de novedad y ahora se adentra en la especialización funcional. Ha pasado de ser "tendencia" a ser infraestructura. En el actual mapa de herramientas, es fundamental distinguir entre tres categorías estratégicas que definen el valor que aportan al despacho y a nuestro trabajo: la investigación cognitiva, los nuevos modelos nativos y la automatización operativa. Veamos unos ejemplos de cada una de estas tres categorías:

1) Investigación cognitiva y predicción judicial. Las bases de datos tradicionales han integrado capas de IA generativa que transforman la búsqueda en asistencia cognitiva. *GenIA-L* de Lefebvre se ha consolidado como referencia en argumentación jurídica y trazabilidad. Su valor diferencial radica en la capacidad de construir razonamientos complejos vinculados estrictamente a sus fuentes, garantizando la seguridad jurídica en la respuesta. Aranzadi LA LEY domina el espectro del análisis predictivo. Más allá de la generación de texto, su fortaleza reside en la explotación estadística de datos judiciales, permitiendo al abogado anticipar la inclinación de un juzgado o tribunal específico antes de litigar. VLex, con *Vincent AI* destaca por su agilidad en Derecho Comparado y análisis documental. Su arquitectura es idónea para despachos con asuntos internacionales o necesidad de contrastar jurisdicciones.

2) Modelos nativos. Fuera del entorno editorial clásico, emergen herramientas con modelos nativos de IA que plantean dos filosofías contrapuestas: Por un lado, *Justicio*, que representa la democratización y precisión normativa. De acceso abierto y gratuito (con consultas limitadas, claro está), esta herramienta prioriza la búsqueda legislativa estricta sin "alucinaciones". Es el recurso idóneo para la verificación rápida de la norma vigente y el acceso directo a fuentes oficiales sin barreras de entrada.

Por otro lado, *MaiteAI* que se ha posicionado como un SaaS de alta productividad, un "Copiloto Legal". A diferencia de un buscador, funciona como un asistente de redacción avanzado capaz de elaborar borradores de demandas, resumir expedientes complejos y superar pruebas de capacitación técnica.

3) Automatización operativa. La última de las categorías, las *Legal Operations*, para la gestión del "negocio" jurídico, con herramientas como *Bigle Legal* lideran la automatización del ciclo de vida de los contratos (CLM), mientras que *Parallel* optimiza los procesos de intake y *Compliance*, eliminando la fricción administrativa en la recopilación de documentación del cliente.

Así las cosas, la elección de la herramienta ya no depende de la tecnología en sí, sino de la necesidad estratégica de cada despacho, de cada profesional y la convivencia de múltiples herramientas será, sin duda, el estándar del abogado digital.

LA IMPORTANCIA DE LA FORMACIÓN EN IA

Pero la adopción de IA no puede limitarse a instalar una herramienta y esperar resultados milagrosos. Para que el salto sea real, los abogados deben formarse en su uso aplicado al Derecho para adecuar las herramientas para cada tipo de despacho; saber hacer *prompting* jurídico, verificar resultados y asegurar la fiabilidad y, fundamentalmente, integrar la tecnología de manera ética. Es recomendable saber de dónde proceden los datos, el grado de fiabilidad de las fuentes, cómo se entrenan los modelos, la actualización de los datos que sustentan la herramienta en cuestión, en definitiva, saber qué hay detrás porque, igual que en Derecho, lo que no puede probarse no se sostiene. Y aplicaciones de IA, *no code* y big-data que prometen cambiarnos la vida hay muchas, pero todas siguen el mismo patrón: vendehúmos que se aprovechan de la ignorancia y la angustia que genera la innovación para colocarte algo que no necesitas en tu despacho, que no funciona o que, simplemente, no sirve.

Hace falta mucha más cultura tecnológica en la profesión si queremos sobrevivir a todo esto y formarse en IA ya no es una opción, es una obligación profesional. Comprender cómo funciona será el nuevo requisito de competencia jurídica y la integración responsable de la IA a nuestro día a día deberá regirse por unos principios fundamentales: supervisión humana y diligencia reforzada.

2 Dantart, Alex. *Inteligencia Artificial Jurídica y el Desafío de la Veracidad*. Madrid: LittleJohn (2025).



Así pues, los profesionales deberemos priorizar herramientas que garanticen seguridad, transparencia y cumplimiento normativo, siendo muy recomendable optar por aquellas que acrediten el cumplimiento de estándares internacionales (como ISO/IEC 42001 o 27001); usar solamente IA cuando aporte un valor real y concreto al servicio jurídico, ajustando el nivel de automatización a la naturaleza y complejidad del asunto; y ser riguroso con el cumplimiento normativo (AI Act y RGPD).

ÉTICA, REGULACIÓN Y HUMANISMO JURÍDICO

El AI Act europeo (Reglamento 2024/1689) exige transparencia, trazabilidad, supervisión humana, y prohibición de sistemas opacos en decisiones que afecten a derechos fundamentales. Flavia Agnes[3] –de manera muy acertada– advierte que la IA debe integrarse sin desnaturalizar el papel humanista del abogado porque, en definitiva, el cliente no busca solo eficiencia, busca empatía, confidencialidad y acompañamiento. Y *la tecnología automatiza, pero no consuela; agiliza, pero no comprende; procesa, pero no se responsabiliza*. El Derecho sigue siendo humano... o deja de ser Derecho. Cuando un cliente deposita en su abogado un problema jurídico, está depositando un fragmento vital de su historia personal o empresarial. Y la empatía, la confidencialidad, la capacidad de escucha y el acompañamiento estratégico son elementos humanos que ninguna máquina puede reemplazar (por ahora). Precisamente para poder dedicar tiempo al cliente, ese tiempo que se nos escapa con el día a día, el abogado necesita liberarse de la carga mecánica y es ahí donde la IA se convierte en aliada.

La abogacía está en un punto de inflexión histórico. La pregunta ya no es si habrá que trabajar con IA o no, sino quién sobrevivirá a aquellos profesionales que la integren mejor. Porque la IA no sustituirá al abogado, pero sí a quienes no sepan usarla. La profesión no se extingue, evoluciona, no van a sustituirnos robots -por ahora-, pero nuestro trabajo ya se ha transformado. Y quienes ignoren esa evolución quedarán relegados.

3 Agnes Carp, Flavia. *El abogado frente a la inteligencia artificial*. TFG, UNIR (2025).

TORNAR AL SUMARI

LA IMPORTANCIA DE LA EMPATÍA EN LOS ABOGADOS EN EL PROCEDIMIENTO DE LA LEY DE LA SEGUNDA OPORTUNIDAD

MONTSE GRÀ

Responsable del Departamento de Atención al Cliente en Bergadà Abogados



Un letrado con un enfoque humano y empático puede marcar la diferencia entre un cliente que atraviesa el proceso con miedo e incertidumbre y otro que lo enfrenta con esperanza y confianza

Imagínate vivir bajo el peso de una deuda impagable. Cada día, al revisar tu cuenta bancaria, sientes ansiedad. Las llamadas de los acreedores se convierten en una fuente constante de preocupación. La sensación de no ver una salida puede ser abrumadora.

En España, muchas personas se enfrentan a esta realidad, ya sean autónomos cuyo negocio no ha prosperado o particulares que han acumulado deudas por situaciones imprevistas, la insolvencia puede convertirse en una barrera para rehacer sus vidas.

Sin embargo, existe un mecanismo legal que les permite empezar de nuevo: la Ley de Segunda Oportunidad. Esta normativa permite a quienes cumplen ciertos requisitos cancelar sus deudas y reconstruir su estabilidad económica.

La actitud y la manera en que un abogado acompaña al cliente en este procedimiento pueden marcar la diferencia entre el éxito y el fracaso. Aquí es donde la empatía, la sensibilidad y la comprensión profesional se vuelven esenciales.

EL PAPEL CLAVE DE LA EMPATÍA EN EL DERECHO

Cuando se habla de Derecho, muchas veces se piensa en documentos, códigos y procedimientos. Pero detrás de cada caso hay una persona con miedos, expectativas y emociones.

La empatía, entendida como la capacidad de ponerse en el lugar del otro, es un factor determinante en la relación abogado-cliente, especialmente en asuntos delicados como la insolvencia. En este contexto, la persona no solo enfrenta problemas financieros, sino también una carga emocional significativa:

- Estrés y ansiedad por no saber cómo salir de la situación.
- Sentimientos de vergüenza o culpa por no haber podido manejar sus finanzas.
- Temor al juicio social o familiar, que les impide incluso contar su situación a sus allegados.

- Desconfianza en el sistema legal, muchas veces debido al desconocimiento de sus derechos o a malas experiencias previas con entidades financieras.

Un abogado con una actitud comprensiva y cercana puede cambiar radicalmente la manera en que el cliente enfrenta este proceso. Su función no se limita a explicar el procedimiento, sino también a ofrecer apoyo emocional y orientación clara, facilitando así que la persona tome decisiones informadas con mayor seguridad y confianza.

BENEFICIOS DE LA EMPATÍA EN EL PROCESO LEGAL

Adoptar un enfoque empático no solo beneficia al cliente, sino que también mejora los resultados del procedimiento y la relación profesional entre abogado y representado. Algunos de los principales beneficios son:

1. Construcción de confianza: Cuando una persona atraviesa dificultades financieras, es común que sienta desconfianza, incluso hacia su propio abogado. La empatía genera un ambiente en el que el cliente se siente escuchado y comprendido, lo que facilita la comunicación y la toma de decisiones.

2. Reducción del estrés: El miedo y la incertidumbre son emociones que pueden dificultar la comprensión del procedimiento legal. Un abogado que ofrece tranquilidad y explica cada paso de manera sencilla ayuda a su cliente a afrontar el proceso con mayor serenidad.

3. Identificación de soluciones personalizadas: Cada caso es único. Un profesional que entiende las circunstancias personales y emocionales del cliente puede proponer estrategias legales más adecuadas y efectivas, ajustadas a su situación específica.

4. Prevención de conflictos: Muchas veces, el procedimiento de la Ley de la Segunda Oportunidad implica negociaciones con acreedores o, incluso, con entidades bancarias. Una actitud conciliadora por parte del abogado puede facilitar la resolución de disputas de manera más rápida y efectiva.

5. Reforzamiento de la autoestima del cliente: Muchas personas que solicitan acogerse a la Ley de la Segunda Oportunidad ven su situación como un fracaso personal. Un abogado empático puede ayudarles a cambiar esta perspectiva, recordándoles que la insolvencia no define su valía y que están tomando una decisión valiente al buscar una solución legal.

MÁS ALLÁ DE LA EMPATÍA: EL ABOGADO COMO GUÍA Y APOYO

Si bien la empatía es fundamental, el abogado que asesora en estos procesos también debe tener otras habilidades que refuercen su labor:

- Paciencia: Explicar términos legales a personas sin conocimientos jurídicos requiere claridad y calma.

- Capacidad de escucha activa: No se trata solo de oír al cliente, sino de captar sus preocupaciones y responder a ellas de manera efectiva.

- Habilidad para transmitir seguridad: El abogado debe demostrar que domina el proceso y que puede llevar a su cliente hacia la mejor solución posible.

- Enfoque pedagógico: Un buen profesional no solo resuelve problemas legales, sino que también educa a su cliente sobre sus derechos y opciones.

En definitiva, el abogado que acompaña a una persona en su proceso de Segunda Oportunidad no es solo un especialista en Derecho, sino también un aliado que puede marcar la diferencia en la vida de su cliente.

SUPERANDO LOS PREJUICIOS: UNA NUEVA OPORTUNIDAD

Uno de los mayores obstáculos que enfrentan quienes buscan acogerse a la Ley de la Segunda Oportunidad es el estigma social asociado a la insolvencia. Muchas personas creen que no pagar una deuda es sinónimo de irresponsabilidad o fracaso, cuando en realidad, en muchos casos, se debe a circunstancias fuera de su control.

El abogado tiene un papel clave en cambiar esta percepción, no solo en su trato con el cliente, sino también en la manera en que comunica la naturaleza del procedimiento.

Explicar la Ley de la Segunda Oportunidad desde una perspectiva digna y libre de juicios ayuda a que más personas se animen a utilizar este recurso legal y puedan reestructurar su vida sin culpa ni miedo.

UN DERECHO QUE CAMBIA VIDAS

La Ley de la Segunda Oportunidad no es solo un conjunto de normas, es una herramienta para que miles de personas puedan salir adelante y reconstruir su futuro.

Sin embargo, el impacto de esta ley no depende solo del marco jurídico, sino también de cómo se acompaña a quienes la solicitan. Un abogado con un enfoque humano y empático puede marcar la diferencia entre un cliente que atraviesa el proceso con miedo e incertidumbre y otro que lo enfrenta con esperanza y confianza.

El Derecho no solo debe ser justo, sino también humano. Y en el camino hacia una segunda oportunidad, el apoyo del abogado puede ser el factor que convierta una crisis en un nuevo comienzo.

RESSEGUINT ELS DIARIS OFICIALS

SETEMBRE – DESEMBRE 2025

DL 16/2025, de 2 de setembre, pel qual es modifica el Decret llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social. (DOGC 04.09.25).

DL 17/2025, de 9 de setembre, de mesures urgents de comprovació de la viabilitat de la gestió del risc d'inundació dels càmpings a Catalunya per a garantir la seguretat de les persones. (DOGC 12.09.25).

RDL 10/2025, de 23 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents contra el genocidi a Gaza y de suport a la població palestina. (BOE 24.09.25).

DL 18/2025, de 23 de setembre, pel qual es crea el Fons Extraordinari Addicional 2025 per als Ens Local. (DOGC 26.09.25).

Llei 8/2025, de 29 de setembre, per la qual es modifiquen la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de Navegació Aèria, i la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria. (BOE 30.09.25).

DL 19/2025, de 30 de setembre, de mesures extraordinàries en l'àmbit de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. (DOGC 02.10.25).

DL 20/2025, de 30 de setembre, sobre el règim excepcional dels crèdits de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya derivats de la gestió de prestacions de caràcter econòmic en l'àmbit de la infància i adolescència. (DOGC 02.10.25).

DL 21/2025, de 14 d'octubre, de mesures urgents de suport al sector agrari i forestal de Catalunya. (DOGC 16.10.25).

RDL 11/2025, de 21 d'octubre, pel qual s'estableixen mesures per a reforçar el Sistema per a l'Autonomia i l'Atenció de la Dependència i per a complir les obligacions establertes en la Llei 3/2024, de 30 d'octubre, per a millorar la qualitat de vida de les persones amb Esclerosi Lateral Amiotròfica i altres malalties o processos d'alta complexitat i curs irreversible. (BOE 22.10.25).

RDL 12/2025, de 28 d'octubre, pel qual s'adopten mesures urgents de reactivació, reforç i prevenció en el marc del Pla de resposta immediata, reconstrucció i rellançament enfront dels danys causats per la Depressió Aïlla en Nivells Alts (DANA) en diferents municipis entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024. (BOE 29.10.25).

RD 969/2025, de 28 d'octubre, pel qual s'estableixen els criteris que defineixen els processos irreversibles i d'alta complexitat de cures que conformen l'àmbit d'aplicació de la Llei 3/2024, de 30 d'octubre, per a millorar la qualitat de vida de persones amb ELA i altres malalties o processos d'alta complexitat i curs irreversible. (BOE 29.10.25).

DL 22/2025, de 28 d'octubre, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya. (DOGC 30.10.25).

Llei 9/2025, de 13 de novembre, de modificació de la Llei 26/2010, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. (DOGC 14.11.25).

RDL 13/2025, de 25 de novembre, pel qual s'adopten mesures complementàries urgents per a la recuperació econòmica i social de l'illa de La Palma, després dels danys ocasionats per les erupcions volcàniques. (BOE 26.11.25).

Llei 10/2025, de 26 de novembre, de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya. (DOGC 28.11.25).

RDL 14/2025, de 2 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria de retribucions en l'àmbit del sector públic. (BOE 03.12.25).

RDL 15/2025, de 2 de desembre, pel qual s'adopten mesures urgents per afavorir l'activitat inversora de les entitats locals i de les comunitats autònomes, i pel qual es modifica el Reial decret 1007/2023, de 5 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament que estableix els requisits que han d'adoptar els sistemes i programes informàtics o electrònics que suportin els processos de facturació d'empresaris i professionals, i l'estandardització de formats dels registres de facturació. (BOE 03.12.25).

Llei 9/2025, de 3 de desembre, de mobilitat sostenible. (BOE 04.12.25).

RDL 16/2025, de 23 de desembre, pel qual es prorroguen determinades mesures per a fer front a situacions de vulnerabilitat social, i s'adopten mesures urgents en matèria tributària i de Seguretat Social. (BOE 24.12.25).

RDL 17/2025, de 23 de desembre, de mesures de promoció de l'ús del transport públic mitjançant la bonificació d'abonaments i títols multiviatge. (BOE 24.12.25).

Llei 10/2025, de 26 de desembre, per la qual es regulen els serveis d'atenció a la clientela. (BOE 27.12.25).

Llei 11/2025, de 29 de desembre, de mesures en matèria d'habitatge i urbanisme. (DOGC 31.12.25).

Llei 12/2025, de 29 de desembre, de modificació de la Llei 18/2017, de comerç, serveis i fires, i del Decret llei 1/2009, d'ordenació dels equipaments comercials. (DOGC 31.12.25).

Llei 13/2025, de 29 de desembre, dels drets de les persones LGBTI i erradicació de l'LGTBI fòbia. (DOGC 31.12.25).

TORNAR AL SUMARI

CELEBREM 175 ANYS

Amb motiu del **175è aniversari de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Lleida (ICALL)**, el passat **11 de novembre** va tenir lloc a la **Llotja de Lleida**, l'acte institucional commemoratiu del 175 anys de la constitució del nostre Col·legi, que va reunir autoritats, degans emèrits, la Junta de Govern i un nombrós grup de col·legiats i col·legiades.



Antonieta Martí, degana



Josep Rull, president Parlament



Ramon Espadaler, conseller Justícia



Fèlix Larrosa, alcalde Lleida



Sandra Castro, vicepresidenta 2a Diputació Lleida



David Casellas, vicepresident Consell



Junta Govern

TORNAR AL SUMARI

La trobada va servir per retre homenatge a gairebé dos segles d'història de la institució, posant en valor el seu paper fonamental en la defensa de l'Estat de dret i del servei públic de la justícia a les comarques de Lleida.

L'acte va ser inaugurat amb una actuació dels **Castellers de Lleida**, per donar pas al recital de l'**Orquestra Simfònica Júlia Carbonell de les Terres de Lleida**, que va oferir el concert *Ecos de la terra*.



Xavier Pagès-Corella, director artístic i titular de l'OJC



Castellers de Lleida

La vetllada es va desenvolupar en un ambient solemne i alhora emotiu, esdevenint un punt de trobada intergeneracional que va reforçar el sentiment de pertinença i el compromís col·lectiu amb el futur de l'advocacia lleidatana.

Gairebé dos segles d'història, compromís i vocació de servei en defensa dels drets de la ciutadania que mereixen ser celebrats plegats, amb orgull i gratitud.



FOTOS: Genaro Massot

TORNAR AL SUMARI

MEDALLA D'HONOR DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AL COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE LLEIDA

ANTONIETA MARTÍ TERUEL

Degana

El **dilluns 24 de novembre de 2025**, al Palau de la Generalitat i en el marc de la celebració del Dia de la Justícia a Catalunya 2025, **el nostre Col·legi va rebre la medalla d'honor de la Generalitat de Catalunya *"Pels seus serveis a la Justícia durant 175 anys des de la seva creació"*.**



Aquest reconeixement institucional no pertany a cap persona en concret sinó a tot un col·lectiu, a les advocades i advocats que exerceixen avui la professió, però també a totes aquelles generacions que ens han precedit i que amb esforç, rigor i compromís han contribuït a consolidar una institució sòlida, respectada i útil per a la societat.



TORNAR AL SUMARI

Aquesta medalla reflecteix el paper essencial que el Col·legi ha tingut i continua tenint en la defensa de l'estat de dret, en la garantia de l'accés a la justícia i en la promoció d'una advocacia independent, responsable i compromesa.

És un reconeixement que ens honra, però que sobretot ens interpel·la i ens obliga a continuar exercint la professió amb exigència responsabilitat i vocació de servei públic.

La concessió d'aquesta medalla ha de ser un sentiment d'orgull col·lectiu per a totes i tots els professionals de l'advocacia del nostre Col·legi.





TORNAR AL SUMARI

FESTA DE NADAL

CELIA MARTÍNEZ OSET

Diputada Junta de Govern

El passat **23 de desembre**, l'**Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Lleida** va celebrar una **festa infantil de Nadal** pensada per compartir, en família, una tarda entranyable i plena d'il·lusió. L'activitat va convertir l'espai col·legial en un punt de trobada càlid i acollidor, on els més petits van ser els veritables protagonistes.

Vam començar la tarda amb l'escriptura i el dipòsit de les **cartes per al Pare Noel i/o els Reis Mags a les seves bústies**. Amb dedicació i imaginació, els infants van poder redactar els seus desitjos i deixar-los al lloc habilitat, en un gest senzill que, any rere any, manté viva la màgia d'aquestes dates.



La tarda va continuar amb una **berenada** que va fer les delícies de tothom: **xocolata calenta i coca**, molt celebrada pels assistents, a més d'algunes **llaminadures** que van completar l'ambient festiu. L'objectiu era clar: oferir un espai amable on famílies i col·lectiu col·legial poguéssim compartir temps de qualitat, en un clima distès i proper.



La celebració va incloure també un moment especialment significatiu: el lliurament de premis als petits artistes que van participar en el **II Concurs de Dibuix Infantil de Targetes de Nadal** organitzat per Col·legi. Les creacions presentades van posar en relleu la creativitat, la sensibilitat i



TORNAR AL SUMARI



▲ **Els nostres petits artistes. Enhorabona a tots!!!**

l'entusiasme dels participants, i van donar forma a un Nadal viscut des de la mirada dels infants.

Més enllà dels guardons, el concurs va servir per reconèixer la participació de tots els nens i nenes. Per aquest motiu, **tots els assistents van rebre una sorpresa** com a agraïment per haver vingut a compartir una tarda nadalenca al Col·legi, reforçant així el sentit de comunitat i de pertinença que l'ICALL promou també en l'àmbit familiar.

Amb aquesta iniciativa, el Col·legi referma la voluntat de mantenir activitats que, a més de la seva dimensió institucional, posen l'accent en la proximitat i en el valor de les persones. Una tarda de Nadal viscuda amb alegria, creativitat i complicitat, que deixa un record amable i compartit.



TORNAR AL SUMARI

LA COMISSIÓ DE DRETS HUMANS I ESTRANGERIA DEL COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE LLEIDA: QUI DEFENSA ELS DEFENSORS DELS DRETS HUMANS?

"En cada despatx d'advocats
hi ha una oficina de drets humans".
Carlos Carnicer
(ex President del Consejo de la Abogacía
i Premi de DDHH del CICAC)

La Comissió de Drets Humans i Estrangeria del Col·legi de l'Advocacia de Lleida va ser fundada l'any 1998. Al llarg de més de vint-i-set anys, ha construït una trajectòria sòlida i reconeguda en la defensa dels drets humans. La seva dedicació i compromís han estat reconeguts amb el Premi Valors del CICAC, un guardó que avala la seva tasca destacada en aquest àmbit.

La tasca de les Comissions de Drets Humans s'emmarca en la necessitat d'analitzar les vulneracions de drets, fer pedagogia jurídica i impulsar posicionaments en defensa dels col·lectius oprimits. Amb aquesta finalitat, la Comissió de Drets Humans i Estrangeria de Lleida va néixer gràcies a la iniciativa d'advocades i advocats com Juan José Duch, Sònia Martínez, Simeó Miquel, Antonio Riba, Enric Rodès, Mariluz Serrano i Hermínia Solans. L'objectiu fonamental era vetllar pel respecte als drets fonamentals i les llibertats, tant individuals com col·lectives, des de la defensa del dret al servei dels més vulnerables.

L'activitat de la Comissió s'ha desenvolupat en diversos àmbits, amb accions com:

- Defensa dels drets de les persones immigrants. Amb l'organització de la IX Trobada Intercol·legial de Responsables d'Estrangeria dels Col·legis d'Advocats d'Espanya; fent també que Lleida fos la seu de la XXIII Trobada de l'Advocacia sobre Dret d'Estrangeria i Asil, organitzat pel Consejo; impulsant el Conveni amb Paeria del Servei d'Orientació en Estrangeria, finalista en el taller de les millors pràctiques en drets humans de les VIII Jornades de Juntes de Govern de 2021; visitant albergs de temporers i la tanca de Melilla.

- Lluita contra la violència masclista i el tràfic d'éssers humans. Formant part de la ponència de la proposició de llei d'erradicació de la violència de gènere al Parlament de Catalunya; de les comissions per als protocols d'abordatge de violències i tràfic; de la campanya per les dones advocades del CICAC.

- Visualització i altaveu dels qui estaven silenciats, agradessin més o menys les seves opinions perquè creiem en la llibertat d'expressió: Otamendi, Assange, Hassel, els presos del procés català i tants altres represaliats per les seves idees; acollint una xerrada d'un ex-pres de Guantánamo a la seu col·legial.

- Protecció del col·lectiu LGTBIQ+ participant en consells municipals.

- Defensa del dret dels animals, mitjançant la subcomissió de dret animal, amb participació en el primer congrés dels drets dels animals de Tarragona.

- Suport a advocats perseguits a escala internacional, com l'advocada iraniana Nasrin Sotoudeh, l'advocada kurda Ebru Timtik, la junta del Col·legi d'Advocats d'Istambul o el despatx d'advocats de Nicaragua Boris Vega.

- Participació en l'elaboració del Pla de Drets Humans de Catalunya 2020-23; amb l'organització i ponència de l'àgora pel Dret a Morir Dignament.

- Promoció de projectes socials a través del Fons de Solidaritat Àlex de Sàrraga.

- Accions de memòria històrica com l'exposició dels nostres papers de Salamanca i la participació en el cicle 2N.

- Pacifisme. Comunicats per aturar les guerres i violacions de drets humans arreu.

La nostra comissió, com a part fonamental i essencial de l'ICALL, vol recordar que els col·legis d'advocats, com a corporacions de dret públic, tenen una responsabilitat que va més enllà de la simple gestió administrativa. La seva raó de ser es fonamenta en garantir la funció social de la professió, vetllant per la defensa de l'estat de dret i promovent la cultura jurídica. Aquests col·legis han d'alçar la veu davant les vulneracions greus de drets, fins i tot quan això pugui incomodar els poders polítics, econòmics o determinats sectors interns de la mateixa corporació.

I va ser amb aquest esperit, que el setembre de 2025, la Comissió va reaccionar davant el genocidi i altres delictes de lesa humanitat que tenien lloc a Palestina, fets que s'estaven produint de manera pública i notòria davant de tota la humanitat transmesos en rigorós directe. Vàrem convocar una concentració de juristes i vàrem elaborar un manifest de condemna fonamentat jurídicament en el dret internacional,

TORNAR AL SUMARI



la Convenció contra el genocidi de 1948 i les resolucions de la Cort Internacional de Justícia. Tot i el rigor jurídic i tècnic del manifest, la Junta de Govern va decidir no incorporar-lo a les comunicacions oficials del Col·legi, i per això, els col·legiats no n'heu tingut coneixement del seu contingut.

Davant d'aquesta situació, els membres de la Comissió hem sentit la necessitat d'expressar la nostra discrepància d'una manera reflexiva i serena a través d'aquest article, amb l'objectiu d'interpel·lar el conjunt del col·lectiu professional.

El dret, lluny de ser neutral, actua com a mirall de les relacions de poder; revela qui en disposa i qui el pateix. Quan les institucions jurídiques romanen en silenci davant la destrucció sistemàtica d'un poble, s'envia el missatge que la llei perd el seu valor, que el dret internacional esdevé una mera retòrica, allunyada de la justícia real. Així doncs, la pregunta és inevitable: per què complir la llei? En realitat, el dret representa el compromís col·lectiu de limitar el poder i protegir la vida humana.

La qüestió no afecta només Palestina; és una problemàtica universal. Si avui callem davant el que succeeix a Gaza i Cisjordània o bé demà al Sudan, Iran, Estats Units, Tibet o el Congo, en un futur podríem guardar silenci davant qualsevol altre genocidi o qualsevol altra vulneració de drets humans. Aquest silenci contribueix a la normalització de la barbàrie. Actualment, els drets humans i la solidaritat viuen moments difícils, en som conscients. No obstant, això fa que la funció de la Comissió sigui més rellevant i necessària que mai.

No sols això. El dret internacional protegeix la nostra tasca quan desenvolupa un marc jurídic ferm de defensa dels defensors dels drets humans: la *Declaració de les Nacions Unides sobre el dret i el deure dels individus, els grups i les institucions de promoure i protegir els drets humans i les llibertats fonamentals universalment reconeguts*, aprovada l'any 1998, estableix la necessitat de proporcionar suport i protecció a les persones que duen a terme tasques de defensa dels drets humans (Assemblea General de les Nacions Unides. Resolució A/RES/53/144 de 1998).

També la Resolució 40/11 del Consell de Drets Humans (Assemblea General de les Nacions Unides. Resolució A/HRC/38/L.17/Rev.1 de 2018) estableix que s'ha de promoure el respecte, foment i protecció de les activitats de les persones defensores de drets humans, que les activitats d'aquestes persones s'emmarquen dins del dret internacional dels drets humans, i que cal garantir un entorn segur i propici que els permeti dur a terme la seva tasca sense obstacles proclamant el seu dret a la protecció, la llibertat de reunió, la llibertat d'associació, la protesta, la llibertat d'opinió i d'expressió.

Tant el Consell de l'Advocacia Catalana com el Consejo de la Abogacía, i evidentment també, el nostre Col·legi de l'Advocacia de Lleida, com a institucions semipúbliques estan obligades a complir aquest deure de protecció i foment dels Drets humans i, concretament també, dels drets dels defensors dels drets humans.

És per això que cap òrgan de l'ICALL no pot dur a terme cap mena d'actuació que limiti, obstaculitzi, restringeixi o veti la defensa dels Drets humans que la Comissió de DDHH i Estrangeria del Col·legi té encomanada des de 1998. De fer-ho, l'actuació incorreria en una infracció de l'ordenament que s'ha exposat així com, no pot ser d'una altra manera, seria una falta deontològica de primer ordre.

La Comissió de Drets Humans i Estrangeria del Col·legi està oberta a la participació de tots els col·legiats, amb un èmfasi especial en la incorporació de l'advocacia jove, que tinguin ganes de participar de les nombroses iniciatives que desenvolupem i vulguin aportar nous punts de vista, noves sensibilitats, noves formes de fer i de ser davant el món. La Comissió expressarà sempre i únicament el parer dels seus membres, perquè no li pertoca la representació de tot el Col·legi, això és competència única de la Junta que, per això, és escollida per tots nosaltres a les urnes.

Entendre el paper de cadascú és fonamental per comprendre i respectar totes aquestes accions de la Comissió, que són fruit del compromís i el treball voluntari dels seus membres, així com de la necessària independència amb què sempre hem actuat en defensa dels més vulnerables, dels silenciats, dels invisibles, dels que no poden defensar-se per si mateixos. Aquesta tasca ha estat possible durant tots aquests anys i ho ha de continuar sent gràcies a la bona entesa amb el col·lectiu i el Col·legi, dels quals la Comissió forma part, sense que això impliqui uniformitat de criteri en totes les accions o opinions.

Comissió de defensa dels Drets Humans i Estrangeria

ACTIVITAT COL·LEGIAL

Diada nacional de Catalunya, 11 de setembre



El Col·legi va participar en l'ofrena institucional organitzada per l'Ajuntament de Lleida al Roser amb motiu de la Diada nacional de Catalunya.

Actes amb motiu de la crisi humanitària a Gaza, 17 de setembre



La Comissió de Drets Humans i Estrangeria del Col·legi va participar en els actes organitzats per diverses organitzacions de Juristes, en relació amb el conflicte i la crisi humanitària a la Franja de Gaza i en defensa dels drets humans que són vulnerats, així en la **concentració a la Plaça Sant Joan es va llegir un manifest subscrit pels membres de la Comissió, i es va guardar un minut de silenci en record de les víctimes**.

Jornada "Els pactes dels convenis reguladors: contingut bàsic, fiscalitat i accés al registre", 7 octubre



Organitzada per Càtedra de Dret Registral de la UdL amb la participació institucional del Col·legi, la jornada va comptar amb la participació de Pedro Santiago Gimeno, magistrat de l'AP d'Osca, Patricia Ebrat Ramon, advocada i María Teresa Llorente, registradora de la propietat de Barcelona.

Sopar jurídic de l'Advocacia Jove de Lleida, 16 d'octubre



Organitzat per la Junta de l'Advocacia Jove que va comptar amb la participació de Raquel Pastor Edo, fiscal de la província de Lleida, per parlar dels ***Judicis Ràpids i particularment sobre el Jutjat de Guàrdia***.

TORNAR AL SUMARI

Conferència "El procediment arbitral", 20 d'octubre



Organitzada pel Tribunal Arbitral de Lleida en col·laboració amb la Comissió de Formació del Col·legi, impartida per Eduard Borràs, advocat, secretari del Tribunal Arbitral de Sabadell i secretari general de la Cambra Oficial de Comerç de Sabadell.

XIII Jornadas de Abogados y Abogadas contra la Violencia de Género, 23 i 24 d'octubre



La diputada segona, Anna Llauradó, i la diputada cinquena, Almudena González, van assistir a les jornades organitzades pel Consejo General de la Abogacía Española que es van celebrar a Lugo, sota el lema ***"Compromiso, formación y cercanía en defensa de las víctimas"***.

XIV Congrés de la Jove Advocacia Catalana, 24 i 25 d'octubre



Membres de la Junta de l'Advocacia Jove van estar presents en aquest congrés que es va celebrar a Girona sota el títol ***"El futur de la professió: coneixement, veu i acció"***.

22è Cicle de Cinema i Drets Humans, del 12 al 27 de novembre



Organitzat per la Universitat de Lleida, amb la col·laboració de CCOO de Lleida, el Col·legi de Periodistes de Catalunya demarcació de Lleida i el nostre Col·legi. L'eix central d'aquesta nova edició va ser el dret a la vida i a la lliure determinació, els discursos d'odi i la violència vicària.

1a Jornada per analitzar a nivell estatal el desenvolupament i implementació dels ADR o MASC en bases a Llei 1/2025, 13 de novembre



El nostre Col·legi va estar present en aquesta jornada a l'Illustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona de la mà de la diputada segona, Anna Llauradó, que va participar en la Taula "Com s'organitzen els Serveis de Mediació i ADR de diferents Col·legis de l'Advocacia? Experiències per compartir".

Dia Internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones, 25 de novembre



Concentració dels companys i companyes davant les diferents seus judicials de la província de Lleida per fer la lectura del Manifest de la Comissió de Drets Humans i Estrangeria del Col·legi.

XXXIII Jornades de Extranjería y Protección Internacional, 27 i 28 de novembre



La degana, Antonieta Martí, la diputada segona, Anna Llauradó, i la diputada cinquena, Almudena González, van assistir a les jornades organitzades pel Consejo General de la Abogacía Española que es van celebrar a Córdoba, sota el lema ***"Migración y DDHH: por la tolerància y la paz"***.

Jornada "Present i futur de la normativa d'estrangeria. Nou reglament d'estrangeria i règim competencial", 3 de desembre



Organitzada per la Comissió de Drets Humans i Estrangeria del Col·legi amb la col·laboració de la Comissió de Formació, amb l'objectiu de fer una anàlisi detallada de la darrera reforma de la llei d'estrangeria que va entrar en vigor el 20 de maig de 2025 i que introdueix canvis significatius per als immigrants i les seves famílies. La jornada va ser impartida per Santiago Yerga Cobos, director general de Gestión Migratoria del Ministerio de Inclusión, Seguridad Social y Migraciones i David Moya Malapeira, director general de Migracions i Refugi de la Generalitat de Catalunya.

Dinar de Nadal de l'Advocacia Jove de Lleida, 12 de desembre



Un any més la Junta de l'Advocacia Jove ha volgut celebrar el Nadal amb els companys amb un dinar de germanor i premis.

Assemblea General Ordinària del Col·legi, 16 de desembre



En l'assemblea es van aprovar per unanimitat els pressupostos del Col·legi per a l'exercici 2026.

TORNAR AL SUMARI

CENS COL·LEGIAL

Altes i baixes de l'1 de setembre al 31 de desembre de 2025

ALTES EN EXERCICI

2392 Joan Sangrà Aragonés

2393 María Aguayo Solé

2394 Francesc García Amela

2395 Clara Fernández Cabau

2396 Inessa Rubio Dolcet

2397 Marta Gómez Baltrons

2398 Laura Olives Serrano

2399 Adrianna López Benages

2400 Guillem Paül Lladó

2401 Raquel Esperanza Solís Briones

2402 Marta Cortí Sorolla

2403 Paulina Mierzejewska

2405 Alícia Llaràs Larrègula

2405 Nerea Peñas Trujillano

PASSEN A EXERCENT

502 Antoni Cid Brianso

2297 Esther Buve Capell

PASSEN A NO EXERCENT

2059 Leyre Villafranca López

2387 Joan Manel Alès Martín

881 Emilio Mayor Rivera

1581 Neus Monell Puig

2277 Alba Casol Roma

2295 Alberto del Egido Mialdea

1455 Maria Arroyo Bellostas

2261 Mireia Mateu Farell

1100 Enric Rodes Cabau

BAIXES

1940 Marc Pau Fernández Mesalles

1334 Olga Sanvicente Ballarín

1751 Laura Tribó Farnell

2214 Eduard-Valentín Pavel

1443 Patricia Rubio Berart

1947 Alexandra Chancho Masip

2379 Niuska Regina Goicochea Garcia

1653 Soledad López Garrofé (†)

742 Xavier Revés i Noriega (†)

2301 Blai Jordi Aixut Boneu

2204 Miguel Martín Sola

1785 Mercè Arnó Marín

1468 Maria Alejandra Cuadrat Capdevila

1146 Maria Carme Culleré Llavore

1833 Manuel Gigo Atienza

1831 Josep Presseguer Gené



EN RECORD DELS COMPANYS QUE ENS HAN DEIXAT

El nostre afectuós record pels companys que ens han deixat i la seva família:

Soledad López Garrofé, col·legiada exercent (10 de novembre de 2025)

Xavier Revés i Noriega, col·legiat exercent (4 de desembre de 2025)

LA TORRASSA

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ GARCÍA

Abogado

Llegó el otoño como los trenes, con retraso, tanto que pensé si quedaríamos ayunos del cromatismo que están aguardando los pintores del Pirineo.

Hoy mis fotos dan testimonio de que se ven ya los oros, marrones, rojos, amarillos de los árboles y arbustos que salpican la frondosidad de bosques y se concentran en las orillas de ríos y lagos...

Salí a pasear. El sendero es de ensueño. Rodea el lago de La Torrasa (La Guingueta). Un minibosquete que, en parte, ribetea de chopos, fresnos, nogales, abedules... y estos, hoja a hoja se desnudan, mecidos por tenue brisa que ni las arranca, ni las empuja y así se amontonan en torno al tronco.

Otoños atrás coincidí en la calle con el pintor Víctor P. Pallarés y entusiasmado me dijo que estaba a punto de ir a Vilaller a observar lo que la Naturaleza había pintado. Y añadió: "No te pierdas la exposición otoñal de nuestro museo pirenaico...".



Foto: José Luis Rodríguez

TORNAR AL SUMARI



TORNAR AL SUMARI